



## خطر تروریسم و بیمه

مترجمین: محمود سبزی - منوچهر آزاد

- کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، گرایش بازاریابی بین‌المللی  
- کارشناس ارشد مدیریت دولتی، گرایش مالی

### مقدمه

تروریستی بزرگ، این اجازه به صنعت بیمه و دولت فدرال داده می‌شد تا خسارت‌های وارده را براساس فرمول خاصی بین خودشان تقسیم کنند. TRIA در ۲۶ نوامبر ۲۰۰۲ به صورت قانون ابلاغ شد و در دسامبر ۲۰۰۵ برای ۲ سال دیگر تمدید شد. تصویب TRIA، توسعه بازار بیمه تروریسم را به خاطر حمایت و پشتیبانی دولت فدرال در کاهش اثربخش زیان‌های بیمه‌گران و تسهیل فرآیند صدور، سرعت بخشید.

TRIA در دسامبر ۲۰۰۷، یکبار دیگر برای ۷ سال بعد تا سال ۲۰۱۴ تمدید شد. این قانون جدید به‌عنوان برنامه قانون اختیارات مجدد بیمه خطر تروریسم<sup>۲</sup> سال ۲۰۰۷، معروف شد.

صنعت بیمه علاوه بر ریسک بلایای طبیعی، امروزه با تهدید جدیدی از جانب حملات تروریستی روبرو است. خسارت‌های ناشی از ویرانی برج‌های مرکز تجارت جهانی و ساختمان‌های اطراف آن، در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، از سوی تروریست‌ها، جمعاً به حدود ۳۱/۶ میلیارد دلار رسیده بود که این رقم صرفاً شامل مسئولیت‌های تجاری و ادعاهای خسارت بیمه‌های عمر گروهی - بدون لحاظ تورم - است. حدود  $\frac{۲}{۳}$  از این خسارت‌ها را بیمه‌گران اتکایی پرداخت کردند. بیمه‌گران اتکایی شرکت‌هایی هستند که شرکت‌های بیمه را بیمه می‌کنند.

در ارتباط با دسترسی محدود به پوشش تروریسم در مناطق پرخطر و آثار آن بر اقتصاد، کنگره قانون بیمه خطر تروریسم<sup>۱</sup> را تصویب کرد. این قانون، یک برنامه موقتی ارائه می‌داد که طبق آن در صورت رخداد حملات

2. Terrorism Risk Insurance Program Reauthorization Act (TRIPRA)

1. Terrorism Risk Insurance Act (TRIA)

## ۱. تازه‌ترین پیشرفت‌ها

- کاهش بودجه پیشنهادی فدرال برای برنامه خطر تروریسم: بودجه پیشنهادی فدرال دولت اواما برای سال مالی ۲۰۱۱، با جزئیاتی که در فوریه ۲۰۱۰ منتشر شد، در برگیرنده اندوخته‌های پیش‌بینی شده برای حمایت از تعهدات دولت فدرال برای پوشش بیمه تروریسم بود. تحلیل‌گران این صنعت اشاره می‌کنند که هر پیشنهاد تغییری برای این قانون نشانه‌ای از وجود عدم اطمینان بازار است که این خود می‌تواند منتهی به تغییرپذیری قیمت و ظرفیت و مشکلاتی شود که TRIPRA با تمدید ۷ ساله این قانون، به دنبال پایان دادن به این داستان بود. آنها شک داشتند که کنگره در فقدان هیچ‌گونه حمله تروریستی، علاقه‌ای به شروع مجدد این بحث در مراجع قانونی داشته باشد. زیرا پیامدهای این قانون فقط منجر به افزایش هزینه‌های دولت فدرال خواهد شد. این اندوخته‌های پیش‌بینی شده تنها زمانی محقق می‌شدند که چنین رویدادی رخ داده باشد.

- این قانون برای اطمینان از این امر به تصویب رسید که هیچ حمله تروریستی نتواند توانگری این صنعت را تهدید کند. طبق قوانین، بیمه‌گران باید پوشش تروریسم را ارائه دهند. اما پژوهش‌های آ.او.ان<sup>۱</sup> (یک کارگزار بزرگ بیمه اتکایی) در سال ۲۰۰۹، حکایت از این داشت که اگر دولت اواما TRIA را تأمین مالی می‌کرد و TRIA تغییر رویه می‌داد یا تأمین مالی نمی‌شد، حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد از بازار بیمه بازرگانی اموال مسلماً جزء استثناات بیمه می‌شدند.

- پرداخت خسارت‌های بالای ۱۰۰ میلیارد دلار TRIA: رئیس جمهور پیشین، بوش، در ۲۰ دسامبر ۲۰۰۷ تمدید طولانی مدت قانون بیمه خطر ترویستی را امضا کرد. این قانون موادی را شامل می‌شد که خزانه‌داری آمریکا را ملزم به تدوین فرآیندی برای تخصیص پرداخت‌های متناسب می‌کرد، البته اگر رویداد خسارت‌های بیمه‌ای ترویستی فراتر از سقف برنامه ۱۰۰ میلیارد دلاری سالانه دولت

فدرال باشد. این قانون اظهار می‌داشت که هیچ بیمه‌گری ملزم به پرداخت تمامی خسارت‌های بیمه‌شده مازاد بر فرانشیز و سهم خود از این خسارت‌ها نیست.

- قابلیت دسترسی و ارائه پوشش بیمه تروریسم: در جولای ۲۰۰۸، اداره حسابرسی دولت آمریکا<sup>۲</sup>، نتایج اولیه مطالعات در مورد قابلیت دسترسی و ارائه پوشش بیمه تروریسم در مناطق کلان شهرها را منتشر کرد.

این گزارش اشاره می‌کرد، درحالی‌که به نظر می‌رسد بیمه تروریسم اموال بازرگانی با نرخ‌های معقول از نظر بیمه‌گذاران به‌طور وسیع در اختیار است، بعضی از بیمه‌گذاران خاص مشکلاتی را در گرفتن این پوشش‌ها برای سرمایه‌های مورد نیاز خود در قیمت‌های قابل قبول داشتند. این بیمه‌گذاران عموماً مالکان اموال بسیار با ارزش در مناطق شهری بودند که در آنجا تمرکز شدیدی از ساختمان‌های بزرگ وجود داشت و به نظر می‌رسید به‌عنوان اهداف بالقوه فعالیت‌های تروریستی شناخته می‌شوند.

- GAO اظهار داشت که برخی بیمه‌گران درباره سرمایه در معرض خسارت‌های تروریستی خود و تلاش‌های آنها برای حداقل‌سازی زیان‌های بالقوه، کماکان نگران هستند و همین امر، اولین دلیلی است که برخی بیمه‌گذاران در کسب این پوشش با چالش‌هایی روبه‌رو می‌شوند.

- GAO اعلام کرد که در این صنعت هیچ اجماعی درباره اصلاح و تعدیل TRIA و اجباری بودن آن وجود ندارد. هرچند، GAO چند پیشنهاد از جمله کاهش فرانشیزهای بیمه‌گری در مناطقی که در آن حمله تروریستی رخ داده است، اجازه به بیمه‌گران برای تهیه اندوخته‌های معاف از مالیات برای حملات تروریستی و تغییر کد درآمدی داخلی برای تشویق صدور اوراق قرضه بلایای فاجعه‌آمیز را بیان داشت.

- بازار بیمه تروریسم، گزارش ژوئن ۲۰۱۰، کارگزار بیمه مارش<sup>۳</sup>، نشان می‌دهد که در میان مشتریان خود (یک نمونه ۱۳۸۲ نفری) نرخ‌های دریافت پوشش تروریسم - درصد شرکت‌هایی که بیمه تروریسم می‌خرند - افزایش

2. Government Accountability Office (GAO)

3. Marsh

1. AON

کشف‌شده در آمریکا، بیشترشان شهرهای نیویورک و واشنگتن را مورد هدف قرار داده بودند.

## ۲. پیشینه

پیش از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، بیمه‌گران، پوشش بیمه تروریسم را اساساً بدون هیچ هزینه‌ای به مشتریان بیمه‌های بازرگانی ارائه می‌دادند. زیرا شانس رخداد خسارت به اموال از ناحیه اقدامات تروریستی دور از انتظار بود. بعد از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، بیمه‌گران به ارزیابی مجدد این خطر پرداختند. تا مدت‌ها، پوشش بیمه تروریسم، بسیار نایاب بود. بیمه‌گران تمایلی به بیمه‌اتکایی بیمه‌نامه‌های مناطق شهری آسیب‌پذیر در برابر حملات تروریستی نداشتند. بنابراین بیمه‌گران اولیه، درخواست‌های واحدهای بیمه‌ای محلی برای عدم ارائه پوشش بیمه تروریسم در بیمه‌های بازرگانی خود را بایگانی می‌کردند.

## ۳. مشکلات بیمه کردن خطر تروریسم

از نقطه نظر بیمه‌ای خطر تروریسم بسیار متفاوت از سایر اقسام خسارت عمومی بیمه‌ای است. هر خطر برای اینکه به راحتی قابل بیمه شدن باشد، باید ویژگی‌های خاصی داشته باشد:

- خطر باید قابل اندازه‌گیری باشد: بیمه‌گران باید بتوانند احتمال یا تعداد رویدادهای احتمالی (فراوانی) که منجر به خسارت شده و همچنین حداکثر میزان و هزینه هر رویداد را تعیین کنند. برای مثال، بیمه‌گران به تجربه می‌دانند که چه تعداد خسارت در هر ۱۰۰۰۰۰ مایل رانندگی در هر منطقه جغرافیایی برای هر اتومبیل روی می‌دهد و نیز می‌دانند چه سوانحی احتمالاً منجر به چه خسارت‌هایی می‌شود. در نتیجه، آنها می‌توانند حق بیمه‌ای معادل خطری که در هنگام صدور بیمه‌نامه برای هر اتومبیل ارزیابی می‌کنند، از هر مشتری دریافت کنند.

- تعداد زیادی از افراد و مشاغل و حرفه‌ها در معرض خطر (خسارت) قرار دارند، اما تنها تعداد اندکی از آنها واقعاً دچار خسارت می‌شوند. بنابراین، حق بیمه افرادی که دچار خسارت نشده و پرونده خسارتی اعلام نمی‌کنند،

داشته است. بیش از ۶۱ درصد از مشتریان سال ۲۰۰۹، بیمه تروریسم اموال را خریداریه کردند، در حالی که همین رقم در سال ۲۰۰۸، ۵۷ درصد و در سال ۲۰۰۳، ۲۷ درصد بود. مارش همچنین اظهار می‌داشت که متوسط نرخ‌های حق بیمه از ۳۷ دلار برای هر میلیون دلار سرمایه در سال ۲۰۰۸ به ۲۵ دلار در سال ۲۰۰۹ برای هر میلیون دلار کاهش داشته است. نرخ‌های دریافت بیمه اکثراً مربوط به شمال شرق کشور بودند و مطابق با اندازه شرکت، زیاد می‌شدند. مشتریان اکثراً دوست دارند پوشش بیمه تروریسم را به عنوان بخشی از بیمه اموال خود در مؤسسات خدمات مالی، املاک، فعالیت‌های تفریحی و مراکز پزشکی که در آنجا نرخ‌های خرید بیمه بیش از ۷۰ درصد است، بگیرند. درصد مشتریانی که پوشش بیمه مسئولیت عمومی TRIA را خریداریه‌اند، امروزه حدود ۵۰ درصد است.

- به گزارش گای کارپنتر<sup>۱</sup> - از کارگزاران بیمه اتکایی و از شعبات مارش - که در ژوئن ۲۰۱۰ منتشر شد، اعلام شد که بیش از ۸۰ درصد از بیمه‌گران اتکایی پوشش اضافی تروریسم را ارائه می‌دهند و ۲/۳ بیمه‌گرانی که مورد تحقیق بودند، این پوشش‌ها را برای حملات هسته‌ای، بیولوژیکی، شیمیایی و رادیواکتیو ارائه می‌دادند و تغییر چشمگیری را در صدور این بیمه‌نامه‌ها از سال ۲۰۰۱ شاهد بوده‌ایم.

- خسارت‌های بالقوه: شرکت راه‌حل‌های مدیریت ریسک<sup>۲</sup> - که یک شرکت مدل‌سازی خطر است - در جولای ۲۰۰۸ اعلام داشت که خسارت‌های بالقوه بیمه‌ای ناشی از حملات تروریستی، ۸ درصد در مقایسه با سال قبل بیشتر شده و به رقم ۱/۶ میلیارد دلار رسیده است. که اکثراً به واسطه رشد و ازدیاد تهدیدات از ناحیه حملات بیولوژی و شیمیایی بوده‌اند. همچنین این شرکت اعلام داشت که اهداف تروریسم بیشتر در بخش خصوصی و یا بازرگانی مثل استادیوم‌های ورزشی دیده می‌شوند، که امروزه کانون توجه اقدامات ضد تروریستی دولت‌ها محسوب می‌شود. از سال ۲۰۰۱ تاکنون، از حدود ۲۴ توطئه تروریستی بالقوه

1. Guy Carpenter

2. Risk Management Solutions (RMS)

جبران‌کننده خسارت کسانی می‌شود که دچار حادثه، آسیب و زیان می‌شوند.

- وقوع خسارت‌ها باید با توجه به زمان، مکان و اندازه آن، احتمالی باشد.

از آنجاکه اقدامات تروریستی عمدی است، خطرات تروریستی، این ویژگی‌ها را ندارد. همچنین هیچ‌کس نمی‌داند که بهترین سناریوی ممکن کدام است. ممکن است در جایی تعداد حملات تروریستی به قدری کم باشد که نتوان اطلاعات کافی پیدا کرد تا براساس آن خسارت‌های آتی، شرایط یا شدت و تکرار آن را برآورد کنیم. خسارت‌های تروریستی با اطمینان فراوان دارای تمرکز جغرافیای هستند، چون تروریسم معمولاً با هدف ایجاد یک شوک اقتصادی و روانی مهم، اقدام به این کار می‌کند. این امر منتهی به یک وضعیتی می‌شود که در صنعت بیمه به آن انتخاب معکوس می‌گویند. یعنی شرایطی پیش می‌آید که تنها افراد در معرض بیشترین خطرات اقدام به خرید این پوشش بیمه‌ای می‌کنند. درست همان کسانی که بعدها دیده می‌شود که پرونده‌های خسارتی اعلام کرده‌اند. همچنین خسارت‌های تروریستی هرگز تصادفی نیستند. آنها دقیقاً برنامه‌ریزی شده و گاهی اوقات با هماهنگی روی می‌دهند.

### ۳-۱. ارزیابی خطرات

برای صدور بیمه تروریسم و برای تصمیم درباره این

که آیا پوشش تروریسم ارائه شود یا نه و در چه

قیمتی، بیمه‌گران باید بتوانند خطرات را کمی

کنند؛ یعنی احتمال رخداد یک حادثه

و میزان خسارتی که احتمالاً

ایجاد خواهد کرد را تعیین

کنند. اساساً بیمه‌گران از ابزار

مدل‌سازی پیشرفته‌ای برای

ارزیابی این خطرات استفاده

می‌کنند. براساس روش شرکت

مدل‌سازی، ایر ورلدواید، روشی

که خطر تروریسم براساس آن ارزیابی می‌شود، خیلی

متفاوت از ارزیابی‌های خطر بلایای طبیعی نیست، به جز

این که اطلاعات استفاده‌شده برای تروریسم بسیار تابع

عدم اطمینان است. روال ارزیابی خطرات حوادث ناشی از

زلزله یا طوفان در شرایط خاص، در مقایسه با حملات

تروریستی بسیار راحت‌تر است، زیرا اطلاعات در خصوص

بلایای طبیعی برای مشارکت در مدل‌سازی، به راحتی قابل

دسترس است. مشکلی که بیمه‌گران با آن روبرو هستند،

بحث تجمیع خطر در حملات تروریستی است. آنها نه

فقط باید از احتمال و میزان خسارت بیمه‌ای وارده به یک

ساختمان خاص آگاه باشند، بلکه باید از مجموع ریسک

شرکت در نتیجه خسارات وارده به ساختمان‌های اطراف و

در یک منطقه جغرافیای خاص به خاطر حملات تروریستی

مثل سرایت آتش‌سوزی به ساختمان‌های دیگر، نیز آگاهی

داشته باشند. به علاوه در ایالات متحده، بیمه‌گرانی که

خدمات بیمه جبران خسارت کارگران را ارائه می‌دادند

با تجمیع خطرات از طریق صدمات بدنی به کارگران

در نتیجه حملات تروریستی، در شرکت روبرو شدند.

بیمه‌نامه‌های جبران خسارت کارگران، این پوشش را برای

موارد از دست‌دادن درآمد، درمان پزشکی و بهبودی کامل

از «اولین دلار» تا آخرین، بدون هیچ نوع فرانشیزی، ارائه

### ۴. تمدید قانون بیمه خطر تروریسم

همه هم عقیده‌اند که تشکیل TRIA به شرکت‌های

بیمه‌ای در فروش پوشش بیمه تروریسم، کمک کرده است،

زیرا ورود دولت فدرال به این امر بیانگر نوعی اطمینان

و قطعیت حداکثر در مورد میزان خسارت‌هایی است که

بیمه‌گران باید بپردازند و به آنها اجازه برنامه‌ریزی برای

آینده خود را می‌دهد. هرچند، پس از اینکه در سال‌های

۲۰۰۵ و ۲۰۰۸ درخواست تمدید دوباره این قانون داده

شد، هنوز افرادی بودند که معتقد بودند عوامل بازار باید به

حل این مسئله بپردازند.

اداره حسابرسی آمریکا و کارگروه بازارهای مالی



#### ۱-۴. قانون (تمدید) بیمه خطر تروریسم<sup>۴</sup>:

کنگره در پایان دسامبر ۲۰۰۵، تمدید قانون ۲۰۰۲ را تصویب کرد. تمدید قانونی این طرح تا دسامبر ۲۰۰۷، به شدت بخشی از خسارت‌هایی را که بیمه‌گران باید در صورت رخداد یک حمله تروریستی می‌پرداختند، بالا می‌برد.

در ادامه خلاصه‌ای از روند تمدیدهای این قانون در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۷ را می‌بینید:

- نقطه شروع یا آستانه اجرایی شدن این طرح، از ۵ میلیون دلار طبق قانون اولیه به ۵۰ میلیون دلار بعد از مارس ۲۰۰۶ افزایش یافت. در سال ۲۰۰۷، این مبلغ تا ۱۰۰ میلیون دلار بالا رفت و تاکنون طبق آخرین اصلاحیه قانونی، ثابت باقی مانده است. صرفاً فعالیت‌های تروریستی که منجر به خسارت‌های کلی در صنعت فراتر از این حد آستانه باشند، مشمول پرداخت وجوه از سوی دولت فدرال می‌شوند.

- کسورات (فرانشیزهای) هر شرکت - میزان پرداختی یک بیمه‌گر پیش از اجرایی شدن برنامه فدرال - از ۱۵ درصد حق بیمه‌های حوادث / اموال تجاری در سال ۲۰۰۵ به ۱۷/۵ درصد در سال ۲۰۰۶ و ۲۰ درصد در سال ۲۰۰۷ افزایش یافت و تاکنون ثابت باقی مانده است.

- پرداخت‌های مشترک - مبلغی که بیمه‌گران باید بیشتر از فرانشیزها و سهم نگهداری‌های خود پرداخت کنند - در سال ۲۰۰۶ همانند سال ۲۰۰۵ یعنی ۱۰ درصد بیمه‌گران و ۹۰ درصد دولت فدرال بود که این نسبت در سال ۲۰۰۷ به ۱۵٪ بیمه‌گر و ۸۵ درصد دولت فدرال افزایش یافته است.

- این صنعت در کل باید میزان خاصی از خسارت‌ها را از طریق پرداخت‌های مشترک و فرانشیزها، پوشش دهد. این میزان که به‌عنوان سهم نگهداری تجمعی بازار بیمه شناخته می‌شود، از ۱۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۵ و ۲۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۶ به ۲۷/۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۷ افزایش یافته و تا به حال ثابت باقی مانده است.

ریاست جمهوری، گزارشاتی در سپتامبر ۲۰۰۶ در خصوص بیمه تروریسم منتشر کردند. این دو گزارش از صنعت بیمه در ارزیابی‌هایشان از خطرات رادیولوژیکال، شیمیایی، بیولوژیکال و هسته‌ای که تا آن زمان غیرقابل بیمه‌شدن بودند، حمایت کرده بود. اما برخلاف صنعت بیمه، کارگروه ریاست جمهوری اظهار داشت که وجود TRIA تأثیر منفی بر توسعه بازارهای قوی بیمه تروریسم داشته است. درحالی‌که این صنعت با این امر موافق نیست. بیمه‌گران می‌گویند که وجود TRIA دلیلی است تا این پوشش قابل ارائه شود. ساختار این طرح، پیشرفت بیمه‌های اتکایی را برای لایه‌های مختلف خطر - که بیمه‌گران خودشان باید آنها را تحمل کنند - تشویق می‌کند که این مقدار به اندازه فرانشیزها و بیمه مشترک است. یعنی اینکه باید به بیمه‌گران اصلی اجازه ارائه چنین طرح‌های بیمه‌ای را بدهند. بدون TRIA، هیچ بازار خصوصی برای بیمه تروریسم وجود نخواهد داشت. پژوهش‌های سازمان‌های مختلف از تداوم موقتی این طرح در بعضی اشکال حمایت کرده است؛ از جمله تحقیقات مدرسه وارتون دانشگاه پنسلوانیا<sup>۱</sup>، شرکت رند<sup>۲</sup> و سازمان توسعه همکاری‌های اقتصادی<sup>۳</sup>، سازمانی با ۳۰ کشور عضو که بسیاری از آنها خطر تروریسم را با مشارکت بخش خصوصی و دولتی اداره کرده بودند. OECD در تحلیلی اشاره داشت که بازارهای مالی، به‌خاطر وسعت و غیرقابل پیش‌بینی بودن این خطر، تمایل بسیار کمی برای پوشش خطر تروریسم نشان می‌دهند. رند استدلال می‌کرد که نه تنها TRIA باید بسط داده شود، بلکه کنگره باید نسبت به افزایش خرید بیمه تروریسم در میان جوامع تجاری و کاهش قیمت آنها اقدام فوری نماید. همچنین رند طرفدار ارائه پوشش‌های اجباری برای برخی «سیستم‌های حیاتی»، ایجاد یک هیئت نظارتی و افزایش تلاش‌ها برای حذف این خطرات بود.

1. Pennsylvania's Wharton School

2. Rand

3. Organization Of Economic Cooperation and Development (OECD)

4. Terrorism Risk Insurance (Extension) Acts (TRIEA)

اگر تمام محاسبات درست انجام شوند و مشخص شود که سهم نگهداری پایین‌تر از ۲۷/۵ میلیارد دلار در نقطه آستانه است، دولت فدرال باید تفاوت بین میزان واقعی پرداختی و سهم نگهداری مورد درخواست را جبران کند. این پرداخت‌ها باید از محل اضافه قیمت بیمه‌نامه‌های بازرگانی فروخته‌شده به بیمه‌گذاران، البته کمتر از ۳ درصد حق‌بیمه‌نامه‌ها برای پوشش بیمه طرح‌های TRIEA، جبران شوند. اگر در این صنعت مشخص شود که میزان بیشتر از حد آستانه نگه داشته شده است، هزینه‌های دولت فدرال برای مقادیر فراتر از آن مبالغ آستانه و با صلاح‌دید دبیر خزانه‌داری باید جبران شوند.

تمدیدیه سال ۲۰۰۷ این قانون، ضرورتاً ساختار TRIA را حفظ، اما چند تغییر مهم را نیز ایجاد کرده بود. این تمدید ۷ ساله علاوه بر ۲ تمدید اخیر، که به‌عنوان قانون جدید شناخته می‌شود، تروریسم داخلی را نیز به اقدامات تعریف‌شده تروریستی وارد ساخت، درحالی‌که قوانین اولیه تنها تروریست‌های خارجی را تعهد می‌کردند. طولانی‌تر شدن زمان این تمدیدها، اطمینان انجام پروژه‌های بلندمدت بازرگانی را افزایش می‌دهد که ممکن است مورد حملات تروریستی قرار بگیرند. این قانون زمانی برای پرداخت‌های مداوم - از قبل تعیین‌شده توسط بیمه‌گران - کاربردی می‌شود که خسارت‌ها به سقف ۱۰۰ میلیارد دلار نزدیک شود یا فراتر از آن باشد. همچنین این قانون ارائه گزارشات ادواری به کنگره توسط کارگروه ریاست جمهوری درباره بازارهای مالی را الزامی می‌کند.

این لایحه نهایی در برگرفته تعدادی از مواد مورد حمایت قانون‌گذاران مجلس نبود. لایحه مجلس که بسیار وسیع‌تر بود، بیمه‌گران را ملزم کرده بود تا ارائه این پوشش را برای فعالیت‌های رادیولوژیکی، شیمیایی، بیولوژیکی و هسته‌ای تسهیل کنند؛ شرط بحث‌انگیزی که تنها تعدادی از بیمه‌گران از آن حمایت می‌کردند. این لایحه همچنین آستانه برنامه را تا ۵۰ میلیون دلار کاهش داد تا این امکان را برای بیمه‌گران کوچکی که سرمایه آنها در زمان رخداد

خسارت‌های ۱۰۰ میلیون دلاری به اتمام می‌رسد، تسهیل کند. نسخه خانوار آن نیز در تلاش بود تا این پوشش را برای بیمه‌کردن مالکان زمین‌های کشاورزی و بیمه عمر گروهی بسط دهد.

طبق قوانین ۲۰۰۵، فرانشیز مشخص شده برای حملات (خسارت‌های تروریستی) یا میزان خسارتی که هر بیمه‌گر باید پیش از اجرایی‌شدن برنامه فدرال، پرداخت کند، ۲۰ درصد حق‌بیمه بیمه‌های حوادث و اموال بازرگانی است. سهم نگهداری صنعت، یا حداکثر میزان پرداختی کل صنعت در ۲۷/۵ میلیارد دلار ثابت باقی مانده است. پرداخت‌های مشترک یا بخشی از مسئولیت که به محض اجرایی‌شدن برنامه، پرداخت می‌شود، به نسبت ۸۵ درصد برای دولت فدرال و ۱۵ درصد برای بیمه‌گران تعیین شد. لایحه مجلس در مورد خانوار، دربرگیرنده یک پرداخت متغیر نیز بود.

#### ۵. چگونگی کارکرد TRIA

قانون بیمه خطر تروریسم و تمدیدیه‌های آن، تدوین یک برنامه بیمه اتکایی فدرالی را زمانی مجاز می‌کرد که خسارت‌های ناشی از حملات تروریستی از یک میزان تعیین‌شده فراتر می‌رفت. این برنامه، اشتراک خسارت میان صنعت بیمه و دولت فدرال را براساس یک فرمول از پیش تعیین‌شده - یا نوعی بیمه اتکایی - حتی اگر تهدید تروریسم بازرگانی وجود داشته باشد، در بازار بیمه بازرگانی امکان‌پذیر می‌ساخت. این قانون، عمل تروریستی را طبق اصلاحیه سال ۲۰۰۷، که باید توسط برنامه فدرال تحت پوشش قرار بگیرد، به‌عنوان عملی تعریف می‌کند که توسط فردی به‌عنوان بخشی از یک تلاش یا اقدام برای اثرگذاری بر سیاست‌ها و خط‌مشی‌های کشور آمریکا صورت گیرد. این قانون همچنین ملزم می‌کند که این عمل باید توسط دبیر خزانه‌داری، همگام با دبیر ایالتی و وکلای عمومی مورد تأیید قرار بگیرد. بیمه‌گران نیز به دولت فدرال برای این پوشش بیمه اتکایی، چیزی پرداخت نمی‌کنند. تنها بیمه‌گران بازرگانی و زیان‌دیدگان مشخص‌شده



واحد تسلیم کنند. این ماده بخشی از TRIA یا تمدیدیه آن نیست.

## ۶. استثنائات و پوشش‌های اجباری (وکالتی)

بیمه در آمریکا به صورت کاملاً ایالتی قانون‌گذاری می‌شود. قانون‌گذاران، نرخ‌ها، رفتار بازار و توانگری بازار را می‌بینند. همچنین اگر درک کنند که به نفع مردم خواهد بود، آنها می‌توانند بیمه‌گران را به ارائه پوشش خطرات خاص ملزم کنند.

برای مثال آسیب‌های شغلی طبق قوانین بیمه‌های جبران خسارات کارگری به هر علتی تحت پوشش است. هیچ ایالتی اجازه مستثنی کردن یا ارائه پوشش موارد خاص از صدمات یا علل خطرات و آسیب‌های خاص را ندارد. تنها شرط، این است که آسیب‌ها و خسارت‌ها باید در محیط کاری روی بدهند. بنابراین صدمات در محل کار ناشی از حملات تروریستی نیز همیشه تحت پوشش است. بیمه جبران خسارات کارگری، نوعی پوشش الزامی در تمامی ایالت‌ها به جز تکزاس است.

همان‌طور که در زمان وقوع زلزله، خطوط لوله قطع می‌شود و خسارت‌های دیگری که منجر به آتش‌سوزی می‌شوند، رخ می‌دهند، آتش‌سوزی‌های ناشی از حملات تروریستی نیز می‌توانند باعث خسارت‌های سنگینی شوند. بعد از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، ایالت‌های آمریکا شروع به بازنگری پوشش آتش‌سوزی ناشی از حملات تروریستی کردند. بیمه‌نامه آتش‌سوزی بازرگانی استاندارد، آتش‌سوزی ناشی از حملات تروریستی را مستثنی نمی‌کند و تا پیش از سال ۲۰۰۳، SFP این اجازه را نداشت که این استثنا را با این استدلال که بیمه‌گذاری که پوشش تروریسم برای او طبق TRIA پذیرفته نشده است باید کماکان این پوشش را برای آتش‌سوزی ناشی از اقدامات تروریستی داشته باشد. در ۵ ایالت کالیفرنیا، ماین، میسوری، اورگان و ویسکانزین این مسئله هنوز پابرجاست؛ هیچ استثنایی برای تروریسم وجود ندارد. هر چند از سال ۲۰۰۳، بعضی ایالت‌ها، قوانین SFP خود را برای مجاز بودن به استثنا کردن

در بیمه‌نامه‌های اولیه، تحت پوشش‌اند. علاوه بر بیمه‌گران مشاغل تجاری، تمامی شرکت‌های دیگر بازار مثل صندوق‌های جبران خسارت‌های کارگری، بیمه‌گران اختصاصی دارای مجوز ایالتی و گروه‌های نگهداری خطر، بیمه‌گران واجدالشرايط پوشش طرح TRIA محسوب می‌شوند (گزارش موجود (فعلی) را ببینید). شرکت‌های بیمه اشخاص - کسانی که بیمه اتومبیل و منازل مسکونی می‌فروشند - و بیمه‌گران اتکایی تحت پوشش نیستند و هیچ یک پرداخت خسارت‌های بیمه‌های عمر گروهی را ارائه نمی‌دهند. اکثر خسارت‌های بیمه‌های تجاری، طبق قوانین اولیه به جز برخی پوشش‌های تخصصی مثل بیمه‌های محصولات کشاورزی و قصور در معالجات پزشکی تحت پوشش بودند. پوشش‌های بیمه تجاری مازاد طبق تمدیدیه سال ۲۰۰۵ (پوشش‌های بیمه اتومبیل، مسئولیت حرفه‌ای به جز مدیران و کارکنان دفتری، وثیقه، سرقت و دزدی و مخاطرات چندگانه کشاورزان و پوششی شبیه بیمه خانه‌دارها) حذف شدند. بیمه مسئولیت مدیران و کارکنان دفتری، مدیریت ارشد شرکت را در برابر رخداد یک اظهارنامه نادرست یا اهمال در هزینه‌های دعاوی، پوشش حمایتی می‌دهد.

در ازای حمایت دولت فدرال، بیمه‌گران تجاری باید پوشش تروریسم را در اختیار قرار دهند و به‌طور واضح هزینه‌های واقعی حق بیمه‌ها را بیان کنند. البته بیمه‌گران ممکن است این پیشنهاد را نپذیرند و حذف این طبقه از خطر را به روش‌های دیگری انجام دهند. بیمه‌گران بازرگانی باید پوشش تروریسم را به بیمه‌گذارانشان دقیقاً همانند شرایط و پوشش‌های غیر TRIA ارائه دهند.

بعد از ۱۱ سپتامبر، برای حداقل کردن احتمال برخی از ادعاهای خسارات مسئولیت، کنگره قانون فدرال جبران خدمات قربانیان حوادث تروریستی را به تصویب رساند که قریب به ۷ میلیارد دلار به خانواده‌های قربانیان ۱۱ سپتامبر غرامت پرداخت کرد. در مقابل خانواده‌های قربانیان نیز متعهد شدند تا حق تعقیب مسببین این خسارت‌ها را به این

آتش‌سوزی ناشی از حملات تروریستی طبق شرایط خاص مورد بازنگری قرار دادند. بنابراین برای بیمه‌گذاری که پوشش تروریسم برایش طبق TRIA پذیرفته نشده است، در این ایالت‌ها نباید هیچ پوششی یا محدودیتی در ارائه پوشش آتش‌سوزی ناشی از یک اقدام تروریستی وجود داشته باشد. بسیاری از ایالت‌ها قانون بیمه آتش‌سوزی استاندارد ندارند یا SFPهایی دارند که بدون قید و شرط پوشش آتش‌سوزی ناشی از تروریسم را مستثنی می‌کنند. در این ایالت‌ها، هیچ پوشش صریحی برای آتش‌سوزی ناشی از تروریسم وجود نداشته است.

## ۷. مدیریت خطر، پیشنهادها برای استفاده از سرمایه اختصاص داده شده

پیشنهاد مطرح شده در این چند سال این است که (حتی پیش از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱)، در پوشش بلایای طبیعی وحشتناکی مثل طوفان کاترینا برای کمک به بیمه‌گران جهت مدیریت بهتر زیان‌ها به بیمه‌گران اجازه داده شود که اندوخته‌های حوادث فاجعه‌آمیزشان را با معافیت مالیاتی جمع کنند.

طبق قوانین مالیاتی فعلی، بیمه‌گران صرفاً وقتی ملزم به کنار گذاشتن بخشی از پول‌ها یا وجوه خود در صندوق‌ها یا اندوخته‌های خاص برای پرداخت خسارت‌ها هستند که حادثه‌ای مثل حمله تروریستی از قبل رخ داده باشد. وجوه پرداختی برای خسارت‌های فاجعه‌آمیز از محل مازاد حق بیمه پرداختی بیمه‌گذاران شرکت‌های بیمه‌ای که به‌عنوان ضریب اطمینان مالی در چنین شرایطی عمل می‌کند، به‌دست می‌آید. به‌عنوان یک قانون کلی، هر بیمه‌گری باید سطح خاصی از سرمایه و مازاد خود را برای حمایت از بیمه‌نامه‌های صادرشده‌اش در صندوق‌های خاص یا اندوخته‌اش ذخیره کند. اگر مبلغ اندوخته مازاد، به میزان قابل توجهی پایین‌تر از استانداردهای شرکت کاهش یابد و خسارت‌های ناشی از حملات تروریستی مهم موجب از بین رفتن دارایی‌های شرکت شود، آن شرکت به عدم توانگری می‌رسد. اما اگر شرکت مازاد بیمه‌گذارانش

را برای تأمین مالی یک حادثه - حتی اگر یکبار در طول عمر او رخ دهد- بالا ببرد، آن حادثه هزینه‌های فرصتی مثل از دست رفتن شانس انجام بعضی امور برای بهره‌وری اقتصادی‌تر با پول- مانند انجام فعالیت تجاری بیشتر- را ایجاد می‌کند.

پیشنهادات مختلف برای اندوخته‌های معاف از مالیات حوادث فاجعه‌آمیز توسط بیمه‌گران، انجمن ملی کمیسیونرهای بیمه و دیگران داده می‌شود. بعضی‌ها این امر را برای بیمه‌گران الزامی می‌کنند تا اندوخته‌هایی را پیش از وقوع حوادث تروریستی کنار بگذارند. برخی به دنبال اهداف پولی خاصی در اندوخته‌های بلایای فاجعه‌آمیز در کل صنعت می‌باشند. اما هر برنامه به همان اندازه که در اندوخته مشارکت کند می‌تواند از معافیت مالیاتی یا کاهش در مالیات استفاده کند.

## ۸. برنامه‌های مخصوص بیمه تروریسم در دیگر کشورها:

کشور آمریکا اولین کشوری نیست که اقدام به اجرای برنامه بیمه تروریسم نمود. بعضی از کشورها برنامه‌هایی را برای پوشش تروریسم بعد از ۱۱ سپتامبر یا حتی بیشتر، پس از وقوع حملات تروریستی در سرزمینشان اجرا کرده‌اند؛ به عنوان نمونه:

### - استرالیا

قانونی در سال ۲۰۰۳ تصویب شد که طبق آن استثنای تروریسم در بیمه‌های بازرگانی لغو شد، درست زمانی که دولت وقوع یک حمله تروریستی را اعلام کرد، این قانون تشکیل یک صندوق بیمه اتکایی را اعلام کرد تا خسارات شرکت‌های بیمه، به‌خاطر نابسامانی‌های بیمه‌های اموال و مسئولیت در مقابل شخص ثالث را با توجه به فرانشیز خاص هر شرکت، که حدود ۴ درصد از حق بیمه اموال بود، پوشش دهند. بیمه‌گران حق بیمه‌ها را به صندوقی که تحت حمایت دولت بود، پرداخت می‌کردند. این برنامه حملات بیولوژیکی و شیمیایی را پوشش می‌دهد اما حملات هسته‌ای را خیر.



**- اتریش****- فرانسه**

صندوق تروریسم اتریش از سال ۲۰۰۲ اجرا شده است. این صندوق حمایت بیمه اتکایی را در برابر خسارات وارده به اموال و نابسامانی‌های تجاری را تا سقف خاصی، ارائه می‌دهد. بیمه‌گران، به‌طور مجزا، بیمه‌نامه تروریسم را صادر می‌کنند و آنگاه آن را انتقال یا به صندوق واگذار می‌کنند. عضویت در صندوق داوطلبانه بوده اما همیشه تمامی بیمه‌گران در آن عضو بوده‌اند.

**- بلژیک**

طبق قانون جدیدی که در فوریه ۲۰۰۸ اجرا شد، پوشش تروریسم حداکثر تا ۱ میلیارد یورو قابل ارائه بود. این بیمه به‌طور سالیانه برای همگامی با تورم، تعدیل می‌شود. اعضای صندوق ۷۰۰ میلیون یورو آن را پرداخت می‌کنند و بقیه را دولت پرداخت می‌کند (البته تا سقف تعیین شده).

بیمه‌گران بخشی از ۷۰۰ میلیون یورو را براساس سهم بازار نزد خود حفظ و بقیه آن را بیمه اتکایی می‌کنند. کمیته‌ای متشکل از بیمه‌گران تصمیم می‌گیرند که آیا یک حادثه تعریف تروریسم را دارد یا نه.

**- آلمان**

بیمه‌گذاران خصوصی، پوشش‌های بیمه‌های بازرگانی صادر شده که فراتر از سطح خاصی باشند را به صندوق تأسیس شده در سال ۲۰۰۲ واگذار می‌کنند. بعد این



**- سوئیس**

با شروع سال ۲۰۰۳، بیمه‌گران می‌توانند تمام ریسک بیمه اموال بیمه‌شده را برای یک مقدار فراتر از مبلغ مشخص‌شده، به یک ارائه‌دهنده بیمه‌های اتکایی واگذار کنند.

**- انگلیس**

دولت صندوقی از بیمه اتکایی متقابل را برای پوشش حملات تروریستی در سال ۱۹۹۳ به دنبال اقدامات تروریستی ارتش جمهوری خواه ایرلند تشکیل داد. شرکت‌های بیمه، حق بیمه‌هایی را پرداخت می‌کنند که از سوی این صندوق تعیین شده باشند. اساساً دو منطقه جغرافیایی تعریف شده است: شهرهای بزرگ که به‌عنوان خطر هدف شناخته می‌شوند و دیگر کشورها. بیمه‌گران اصلی، کل خسارات حملات تروریستی را پرداخت می‌کنند اما این صندوق، کل خسارت‌های فراتر از حد خاصی در هر حادثه و در هر سال را پرداخت می‌کند. این مبلغ بر مبنای سهم مازاد آن شرکت از کل بازار پرداخت می‌شود. حداکثر سهم نگهداری صنعت به‌طور سالیانه در هر حادثه و در هر سال بالا می‌رود. پس از فاجعه مرکز تجارت جهانی، این پوشش برای تمام خطرات به‌جز جنگ گسترش داده شد. دولت در زمینه خطرانی مثل آلودگی بیولوژیکی و هسته‌ای، طغیان آب و حوادث هوایی در صورتی که بر اثر حملات تروریستی ایجاد شده باشند، به‌عنوان بیمه‌گر اتکایی در آخرین مرحله با تضمین پرداخت‌های فراتر از سهم نگهداری صنعت عمل می‌کند.

**منبع:**

Insurance Information Institute (III) 2010,  
*Terrorism risk and insurance*, Viewed 21  
August 2010 <<http://www2.iii.org>>.

صندوق تمام خطرات خود را به شرکت‌های بیمه دیگری که به‌عنوان بیمه‌گران اتکایی عمل می‌کنند، واگذار می‌کند. لایحه نهایی حمایتی که بیمه‌گران حق بیمه‌های بیمه اتکایی برای آن پرداخت می‌کنند، توسط دولت تدوین می‌شود. این برنامه برای ۲ سال در پایان سال ۲۰۰۷ تمدید شده بود و بعد از سال ۲۰۰۹ احتمالاً برای یکبار دیگر اما برای سرمایه‌های پایین‌تر تمدید خواهد شد. وزیر اقتصاد دولت آلمان در اطلاعیه‌ای تمدیدیه این قانون را اعلام کرد. دولت تمام خسارت‌های بیشتر از یک حجم تجمعی خاص را باید پرداخت کند.

**- هلند**

یک شرکت بیمه اتکایی تروریسم برای بیمه اتکایی شرکت‌های عضو خود که درصد خاصی از خطر را نگهداری می‌کنند، تشکیل شد. این پوشش بیمه‌ای، محدود به هر عضو است و به‌صورت تجمعی ارائه می‌شود. بیمه‌گران اموال، حوادث و عمر نیز همانند بیمه‌گران درمان در این صندوق مشارکت دارند.

**- اسپانیا**

در شروع سال ۱۹۴۱، اسپانیا صندوقی با حمایت دولت اما با مالکیت خصوصی تأسیس کرد تا پوشش‌هایی را برای آسیب‌های جسمی خسارات اموال و نابسامانی‌های تجاری و شغلی ناشی از فجایع و بلایای طبیعی و انسانی ارائه دهد.

رشته‌های [بیمه] اشخاص نیز همانند رشته‌های [بیمه] بازرگانی و تجاری تحت پوشش بودند. پوشش خطرات فوق‌العاده نیز الزامی بود. نیاز اصلی برای پوشش تروریستی به‌خاطر اقدامات خشونت‌بار انجام‌شده توسط جنبش جدایی طلب باسک<sup>۱</sup> شکل گرفت که در اسپانیا برای چندین دهه در حال فعالیت‌اند. حملات بمب‌گذاری‌های تروریستی در مادرید در سال ۲۰۰۴، این خطر را شدت بخشید. بیمه‌گران خصوصی باید پوشش بلایا و فجایع را ارائه دهند اما کماکان ملزم به پرداخت‌هایی به این صندوق‌اند؛ صندوقی که از سوی دولت مورد حمایت نامحدود است.